

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ V. Š.**, bývajúceho v B. a **2/ O. Š.**, bývajúcej v B., proti žalovanej **L. P.**, bývajúcej vo V., **o určenie vlastníckeho práva a o nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 6 C 35/2007, o dovolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2008 sp.zn. 9 Co 474/07 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III uznesením z 2. októbra 2007 č.k. 6 C 35/07-40 vyhovel návrhu žalobcov na nariadenie predbežného opatrenia a žalovanej uložil, aby nedarovala, nepredala, nezamenila, nezaťažila alebo iným spôsobom nepreviedla na tretiu osobu nehnuteľnosť – dom so súpisným číslom X., na LV č. X., katastrálne územie B., stojaci na pozemku parcela č. X., ako aj aby sa zdržala jeho užívania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 102 ods. 1 O.s.p., § 74 ods. 1 O.s.p. Poukázal na pravdepodobný úmysel žalovanej obmedzovať vlastníctvo navrhovateľov k prístavbe, čo mal prvostupňový súd osvedčené zo zápisnice o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zák.č. 379/1990 Zb. o priestupkoch, v ktorom sa uvádza, že žalovaná sa voči žalobkyni správa hrubo, vyháňa ju z prístavby. Súd prvého stupňa považoval za opodstatnené a potrebné v záujme prevencie prípadných škôd u dobromyseľných osôb, na ktoré by žalovaná mala prípadne úmysel uvedenú nehnuteľnosť previesť, dočasne upraviť pomery účastníkov predbežným opatrením.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovanej uznesením z 31. marca 2008 sp.zn. 9 Co 474/07 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, keď na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na nariadenie predbežného opatrenia, pre neosvedčenie opodstatnenosti takéhoto dočasného opatrenia.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia, keď prípustnosť dovolania vyvodzovali z ust. § 238 ods. 1 O.s.p. a ako dovolací dôvod uvádzali nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Vytýkali odvolaciemu súdu, že pri rozhodovaní sa dôsledne neriadil ust. § 102 ods. 1 O.s.p. a nesprávne posúdil zákonné podmienky pre vydanie takéhoto opatrenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ veta prvá O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.) alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenia za vykonateľné (nevykonateľné) za území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Podľa doslovného znenia ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko v prejednávanej veci je žalobcami dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré vykazuje znaky jedného z tých uznesení, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako uznesenia, na ktoré sa nevzťahuje § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. je nepochybné, že prípustnosť ich dovolania z § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Vady konania uvedené v tomto zákonom ustanovení však dovolateľmi namietané neboli a ani dovolacím súdom neboli zistené.

Nakoľko v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a neboli zistené ani vady konania uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobcov je neprípustné, a preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

Dovolací súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Jarmila Uhlířová

